

Χαιρετισμός του Πρέσβη της Κυπριακής Δημοκρατίας
κυρίου Κυριάκου Κενεβέζου
στο Μνημόσυνο για τους Πεσόντες και Αγνοούμενους
στην Κύπρο το 1974
Μητροπολιτικός Ναός Υπαπαντής Χριστού
Καλαμάτα
24 Ιουλίου 2016

Σας ευχαριστώ θερμά για την τιμητική πρόσκληση να παρευρεθώ στο μνημόσυνο για τους Πεσόντες και Αγνοούμενους, Ελλαδίτες και Κυπρίους το 1974 στην Κύπρο που οργανώνει ο Δήμος Καλαμάτας.

Λυπούμαι που αντίστοιχες επετειακές εκδηλώσεις στην Αθήνα δεν μου επέτρεψαν να είμαι σήμερα μαζί σας.

Νιώθω, όμως, την ανάγκη ως Έλληνας της Κύπρου να σας καταθέσω την μεγάλη ευγνωμοσύνη μας προς τους Μεσσήνιους αδελφούς μας για την τέλεση αυτού του μνημοσύνου, που καταδεικνύει το μέγεθος της αγάπης και των ακατάλυτων ιστορικών δεσμών που συνδέουν τη μαρτυρική Κύπρο με τον Μητροπολιτικό Ελληνισμό.

Το 1974, η Τουρκία χρησιμοποιώντας ως πρόσχημα το στρατιωτικό πραξικόπημα της Χούντας, που είχε ως στόχο να ανατρέψει τη δημοκρατικά εκλεγμένη Κυβέρνηση της Κύπρου, εισέβαλε στο νησί μας για να αποκαταστήσει, δήθεν, τη συνταγματική τάξη, με συνέπειες καταστροφικές. Μια εφιαλτική ανατροπή της ζωής και της καθημερινότητάς μας που συνοψίζεται μέσα σε λίγες μόνο λέξεις που δεν ξεχνιούνται, ούτε συνηθίζονται: Κατεχόμενα, νεκροί, αγνοούμενοι,

πρόσφυγες, εγκλωβισμένοι, εποικισμός, λεηλασία της πατρογονικής μας γης και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Σαράντα δύο χρόνια μετά, ο Κυπριακός λαός εξακολουθεί να μετρά τις ανεπούλωτες πληγές του, δεν εγκατέλειψε όμως στιγμή τον δίκαιο αγώνα του έναντι της Τουρκικής αδιαλλαξίας, για την ανατροπή των κατοχικών δεδομένων και την επίτευξη μιας ειρηνικής, δίκαιης και βιώσιμης λύσης που θα εξασφαλίζει την απελευθέρωση και τη επανένωση της Κύπρου σε συνθήκες ειρήνης και δημοκρατίας, χωρίς στρατεύματα κατοχής και εποίκους, στο πλαίσιο των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και των αρχών και θεσμών του Διεθνούς Δικαίου.

Γνωρίζουμε καλά ότι στον αγώνα αυτόν δεν είμαστε μόνοι μας, καθώς νιώθουμε, διαχρονικά, αμέριστη την έμπρακτη συμπαράσταση της Ελλάδας και του Ελληνισμού, που παραμένουν το μεγαλύτερο και σημαντικότερο έρεισμά μας σε όλες τις προσπάθειές μας.

Το Μνημόσυνο στον Μητροπολιτικό Ναό Υπαπαντής Χριστού στην Καλαμάτα αποδεικνύει, ακριβώς, ότι ο αγώνας αυτός είναι κοινός και ταυτόχρονα επιβεβαιώνει, ότι όλοι μαζί, ενωμένοι, οι Πανέλληνες μπορούμε, ακόμα και εν τω μέσω της δεινής οικονομικής κρίσης και των πολλών συνεπακόλουθων δυσχερειών, να αποδίδουμε, σε άρρηκτη ενότητα, συμπαράταξη και συμπόρευση, τη σημασία που αρμόζει στα μείζονα εθνικά μας θέματα, γνωρίζοντας ότι η επίλυσή τους και η εθνική δικαίωση αποτελούν και παραμένουν, πάντοτε, προτεραιότητα για τον απανταχού Ελληνισμό.

Η συλλογική εθνική μνήμη των Ελλήνων παραμένει ζωντανή και ισχυρή, δεν ξεχνά και δεν μας δίνει το δικαίωμα να επαναπαυτούμε, να ολιγωρήσουμε, να αδρανήσουμε ή να κουραστούμε μπροστά στον αδυσώπητο χρόνο, ο οποίος στο πέρασμα του διαιωνίζει τα δεδομένα της εισβολής, της κατοχής και της συστηματικής παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κύπρο.

Αυτή η διαπίστωση υποδεικνύει το μεγάλο χρέος μας και αποτελεί τον γνώμονα των προσπαθειών που καταβάλλει τόσο ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, όσο και η Κυβέρνηση, αλλά και όλος ο πολιτικός κόσμος της Κύπρου, για την εξεύρεση μιας ειρηνικής, δίκαιης, λειτουργικής και βιώσιμης λύσης, που θα διασφαλίζει, στο πλαίσιο των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και των αρχών και θεσμών του Διεθνούς Δικαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των βασικών ελευθεριών όλων των Κυπρίων. Μιας λύσης που θα κατοχυρώνει την ανεξαρτησία και την εδαφική ακεραιότητα της ενωμένης Κύπρου, ως κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών με μία και μόνη διεθνή προσωπικότητα, μία και μόνη κυριαρχία, μία και μόνη ιθαγένεια.

Οι πρόσφατες εξελίξεις στην Τουρκία μας προβληματίζουν ακόμα περισσότερο και ασφαλώς πρέπει να μας ανησυχούν. Χρειάζεται ψύχραιμη αντιμετώπιση αλλά και συνεχής επαγρύπνηση.

Παρά δε τις δύσκολες οικονομικές και γεωπολιτικές συγκυρίες που υπάρχουν με τα ζητήματα της τρομοκρατίας και του προσφυγικού να

σφίγγουν ενίοτε τον κλοιό γύρω από την Ευρώπη, συνεχίζουμε τον αγώνα τον δίκαιο, τον ειρηνικό ατενίζοντας το αύριο γιατί όχι με ελπίδα. Ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο, ένα αύριο στο οποίο οι νέοι μας, θα μπορούν να ζήσουν δημιουργικά απαλλαγμένοι από τα τραύματα του παρελθόντος και να πορευτούν βασισμένοι στις αρχές και τις αξίες της μακραίωνης ιστορίας και του πολιτισμού μας.

Κύριε Δήμαρχε, αφού σας ευχαριστήσω και πάλι για την έμπρακτη στήριξή σας στον δίκαιο κοινό αγώνα μας, θα ήθελα να σας παρακαλέσω να μεταφέρετε τις θερμές ευχαριστίες μας σε όλους Μεσσήνιους αδελφούς μας.